

GUIA MUSICAL

1968|69

Alta Fidelidad
vehículo de un arte...

...es el más perfecto método para situar música en el hogar.
Es una tecnología apasionante,
creada por artesanos que saben escuchar.

FISHER - VIETA - SHURE

GOODMANS - GARRARD - SME - KLIPSCH

nombres de prestigio mundial
que Vieta Audio Electrónica, con 12 años de experiencia
en la auténtica Alta Fidelidad, garantiza en España.

ORFEÓ CATALÀ: NOUS HORIZONS

La primera entitat coral de Catalunya, l'Orfeó Català, anuncia l'audició d'un concert que qualifica d'«extraordinari». Un espectador distret a la vista del programa ofert, tal vegada no apreciarà immediatament la causa del caràcter que s'assigna a l'acte esmentat, però l'observador perspicaç no deixarà d'advertir que en el conjunt d'obres presentades figuren vuit estrenes i que la segona part és integrada quasi totalment per pàgines de compositors joves i (cosa potser encara més important) representants del variat mostrari estètic de la música dels nostres dies.

Es tracta per tant, d'una franca obertura en la qual s'agermanen les venerades realitzacions dels mestres del nostre renaixement musical (Millet, Nicolau, Granados i Pérez Moya) amb les obres dels autors que en cercar altres vies per a l'expressió sonora, incorporen una alenada de novetat i d'actualitat al dilatadíssim índex de l'Orfeó. Les noves obres de Dotras Serrabella, del P. Lorenzo Ondarra, de J. M. Pla, de Jaume Padrós i de Frederic Mompou, passaran a integrar un capítol important en el repertori de la música coral dels nostres dies.

Però el caràcter «extraordinari» atribuït al concert alludit, no es limita al que ha quedat consignat. Hi ha, a més, un altre component d'interès, centrat en el fet que les cançons que integren la segona part, foren premiades en el Concurs de l'Orfeó Català de 1963. Recordem que el veredicté fou donat el 1965; que a Manuel Blancafort amb l'oratori «Verge Maria» (estrenat per l'Orfeó el març del 1968) li és atorgat el premi fonamental, i que pàgines del P. Lorenzo Ondarra, Jaume Padrós, Manuel Palau, Josep M. Pla i Jaume Dotras, foren creditores als premis de les diverses especialitats convocades.

El concurs de l'Orfeó donà, per tant, els fruits esperats. A les obres alludides i en el seu dia estrenades, s'hi afegeixen ara unes noves mostres on les nostres melodies populars es presenten en unes projeccions harmòniques in-audites i insospitades. El moderat sentit modern de l'estil del P. Lorenzo Ondarra, de Dotras Serrabella i de J. M. Pla, constituirà un interessant contrast amb les realitzacions de Jaume Padrós, el qual en el darrer estadi de la seva producció ens mostra una total adscripció als principis més avançats del dodecafonisme.

Amb anterioritat a l'audició, no és factible de pronunciar-se en relació al valor (concepte sempre relatiu) de les propostes tècniques i estètiques que acompanyen les estrenes anunciades. Però sense entrar en afirmacions estimatives, creiem que el fet objectiu de presentar en un programa 8 estrenes, és quelcom que mereix ser subratllat, que pot interpretar-se com a signe d'una actitud alerta i vigilant d'aquesta institució que tant significa en la cultura catalana dels nostres dies.

MANUEL VALLS

ELS PRÒXIMS CONCERTS DE L'ORFEO CATALÀ

Els dies 23 de novembre i 1 de desembre l'Orfeo Català donarà dues importants audicions, una particularitat molt destacada de les quals és l'estrena de vuit composicions premiades en el darrer concurs convocat per l'entitat.

Per la seva pròpia essència, de sempre l'Orfeo Català ha estimulat els nostres compositors en la creació d'obres musicals que enriqueixin el patrimoni cultural col·lectiu. Les antigues «Festes de la Música Catalana» iniciades l'any 1904 i celebrades en nou diferents edicions fins l'any 1922 — tenen la seva correspondència en les periòdiques convocatòries que — a la mesura que ho permeten les realitats actuals — fa actualment l'Orfeo Català.

El 1963 l'Orfeo convocà un concurs musical; hi eren destinats premis per a un oratori, un poema coral a veus mixtes, una col·lecció de cinc cançons populars harmonitzades per a cor mixt, i a una col·lecció de quatre petites composicions originals per a cor mixt.

El dia 7 de maig de 1965 el jurat format per Joan Massià, president, Frederic Mompou, Rafael Subirachs, Xavier Montsalvatge i Lluís M. Millet va emetre el veredict. Gradualment, a la mesura que ho aconsellava la programació artística, l'Orfeo ha estrenat diverses de les composicions premiades. Així les obres *Pregària* i *Amor meu* de Dotras Serrabella, el novembre de 1967 i l'oratori *Verge Maria*, de Blancafort, el març de 1968. En aquests concerts que ara anuncia l'Orfeo Català, la segona part és destinada exclusivament a obres premiades, gairebé totes elles en caràcter d'estrena. Josep M. Pla, Jaume Padrós i el P. Lorenzo Ondarra de Alsasua són els autors de les obres que l'Orfeo incorpora al seu repertori; obres que són veritables troballes d'alta qualitat musical, ja en l'harmonització de cançons populars, ja en la creació d'obres originals.

Agraïm vivament als nostres socis la bona acollida que ha merescut l'acceptació de les noves quotes. Als molts que ja ho han fet, estimem la seva col·laboració i esperem, per al bon ordre administratiu, rebre les encara pendents.

Director: **LLUÍS M. MILLET**

Subdirector: **Adolf Cabané**

Audicions núms. 1066 i 1067

EXTRAORDINARI CONCERT CORAL

8 ESTRENES

Programa

I

<i>El Cant de la Senyera</i>	LLUIS MILLET
<i>Coral a boca closa</i>	LLUIS MILLET
<i>Els fadrins de Sant Boi</i> (popular catalana)	PEREZ MOYA
<i>Roseta</i> (popular francesa)	V. D'INDY
<i>Pel maig que ve</i> (madrigal)	JANNEQUIN
<i>Elegia eterna</i>	GRANADOS
<i>Cançó i dansa núm. 10</i> (formada per dues «Can- tigas» d'Alfons el Savi, 1. ^a audició per l'O. C.)	F. MOMPOU
<i>La mort de l'escolà</i> (poema coral)	A. NICOLAU

II

<i>Pregària</i>	DOTRAS SERRABELLA
<i>Amor meu</i>	DOTRAS SERRABELLA
<i>De caça</i> (popular catalana) (estrena)	P. LORENZO ONDARRA
<i>Silenci de xiprers</i> (estrena)	J. M. PLA
<i>L'Alabau</i> (popular catalana) (estrena)	P. LORENZO ONDARRA
<i>Adorm-te</i> (popular valenciana) (estrena)	JAUME PADRÓS
<i>Les margaridetes</i> (popular catalana) (estrena)	P. LORENZO ONDARRA
<i>Vestiment d'una novícia</i> (estrena)	J. M. PLA
<i>La Mare de Déu</i> (popular catalana) (estrena)	JAUME PADRÓS
<i>L'Antònia</i> (popular catalana) (estrena)	P. LORENZO ONDARRA

SÒNIA ALBALADEJO, soprano

Direcció: LLUÍS M. MILLET

Dues audicions

Dissabte, 23 de novembre 1968, a les 10.15 de la nit

Diumenge, 1 de desembre 1968, a les 6.15 de la tarda

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

El mestre Joan Tomàs, en el primer aniversari de la seva mort

En la GUIA MUSICAL n. 5 del curs passat, acabat de finir l'estimat company i mestre Joan Tomàs, i sense el temps indispensable per a dedicar-li el tribut mínim que es mereixia, vaig escriure quatre mal girbades paraules, però plenes de l'emoció que en aquella hora trista ens tenia corpresos, i hi anunciava d'escriure més endavant quelcom que fos una mica digne d'ell.

Crec jo que en el primer aniversari de la mort del mestre, l'acompliment d'aquest desig no pot ésser més oportú. Consti, però, que si la meua bona voluntat no pot pas suplir el tribut que el mestre Tomàs es mereixia en aquestes planes, podem suplir-lo tots amb l'adhesió íntima del nostre pensament i del nostre cor als nobles ideals que ell representava en tots els actes, àdhuc els més insignificants, de la seva vida.

La personalitat del mestre Tomàs, més completa del que sembla a primera vista, està composta de diverses facetes que, això sí, convergeixen totes en una unitat de sentiment que els dóna un caràcter ben definit. Fixem-nos-hi:

El mestre Tomàs, cantaire i director de cor. Ingressat ja des de noi a la secció infantil de l'Orfeó Català, i més tard, quan l'oportunitat ho determinà, a la secció

d'homes, ja no se n'havia de moure mai. I encara més: els ideals de l'Orfeó Català havien d'informar per sempre més tota la seva vida. Quan, devers l'any 1919, el mestre Lluís Millet el nomenà director del cor de la nostra secció de nois (en aquest càrrec succeí l'estimat mestre Gibert Camins d'inoblidable memòria), l'amic Tomàs havia estat ja director del «Cor Infantil Mn. Cinto». El nou càrrec fou un motiu que el refermà més encara a la nostra obra i li obrí els passos que determinaren la seva vocació mai estroncada en la direcció coral, fins que pel gener de 1946, quan acabava de morir l'enyorat mestre Pujol, fou nomenat subdirector del nostre Orfeó Català, en el qual càrrec (com veurem més endavant) esmerçà tot el seu amor i l'enorme pràctica adquirida no solament dins de l'entitat, sinó en la seva actuació directorial al davant dels sis o set orfeons o cors que dirigí dintre i fora de Barcelona abans del nomenament referit de subdirector.

Val la pena que ens fixem en aquesta tasca de capdavanter musical d'orfeons: la nostra ciutat, Terrassa, Esplugues del Llobregat, Castellar del Vallès, etc. en foren testimonis. En tots aquests càrrecs hi esmerçà la seva suficiència, el mateix amor, el mateix entusiasme. Ni molt menys, no tots els materials humans de

què disposava, eren de categoria òptima, potser ni tan sols regular; la immensa majoria és possible que no posseïssin ni els coneixements musicals mínims. Però tenien vocació de cantar. Aquesta era despertada i avivada pel meu boníssim amic, per la seva fe en l'obra dels Orfeons, que ha tingut i té unes característiques essencials pròpies inconfusibles, que no podem torçar sense deformar-la.

Totes les hores nocturnes de què el mestre Tomàs disposava, eren esmerçades en aquesta tasca esgotadora, continuada i conscient alhora.

El mestre Tomàs, folklorista. Aquesta activitat tan consubstancial amb ell, bé mereix capítol a part. Ell fou un dels principals recercadors de la nostra cançó popular pels pobles, viles i ciutats especialment de la nostra terra per tal d'enriquir el corpus del «Cançoner popular de Catalunya» que tant desitjaríem que un dia no llunyà sortís a plena llum, car tenim necessitat del nèctar que aquests tresors contenen.

Jo crec que potser el mestre Tomàs fou el folklorista de Catalunya que més materials de cançons recollí, car més de deu mil melodies deuen la seva existència a les seves mans i al seu treball. Fou una tasca improba, feta amb una vocació i una competència excepcionals. Recollir de la boca del poble la seva *veritable cançó*, moltes vegades cantada per cantaires extremament deficients, d'entonació dubtosa i ritme poc precís, vol una preparació i una intuïció que no tots els músics posseïxen. Cap a l'estiu de 1927, vaig col·laborar amb el meu amic en la missió que realitzàrem especialment per terres del Baix Empordà. Confesso, amb agraïment, que d'ell vaig aprendre a recollir la nostra cançó, i amb ell vaig compartir la joia que la nostra collita ubèrrima d'aquelles inoblidables jornades ens proporcionà.

Aquest mateix apostolat, en la maduresa del mestre fou també exercit per ell, encara que per poc temps, en terres de Castella, per encàrrec de l'Institut Espanyol de Musicologia, del qual, com direm després, ell era membre.

El mestre Tomàs, educador dels infants. El «Cor Infantil Mn. Cinto» i més tard la secció de nois de l'Orfeó Català foren testimonis d'aquesta especialitat de la seva vocació, que havia d'exercir fins a la fi de la seva vida, i que tingué la seva consagració oficial, ja l'any 1922, quan el nostre amic començà a exercir interinament l'educació musical a les escoles municipals de la nostra ciutat sota el guiatge de l'estimat mestre Joan Llongueres. Més tard, en 1932, en unes brillantíssimes oposicions obtingué el primer lloc com a professor titular d'aquells centres i va exercir des de llavors, a l'escola barcelonina «Pere Vila», fins a la seva jubilació esdevinguda aproximadament un any abans de la seva mort.

Altres tasques ocuparen el mestre en aquest aspecte, d'entre les quals sobresurt la que durant molts anys exercí en el «Col·legi de Sant Ignasi» del PP. Jesuïtes de Sarrià.

Jo l'havia vist actuar diverses vegades en aquesta seva especialitat i en els seus millors temps: era una delícia el seu tracte amb els infants, la seva tasca en l'educació de l'emissió vocal i en l'ensenyança progressiva del *solfeig tradicional* que hauria d'ésser la base de l'educació musical dels infants. És un error considerar que l'infant *té por* al solfeig. La qüestió està a presentar-lo atractiu. Precisament jo crec que l'infant està en el millor període per a assimilar-lo. El mestre Tomàs m'havia ensenyat un seu mètode per a la dita ensenyança infantil que crec que encara resta inèdit, i que sens dubte és una

prova del seu talent i ductilitat de pedagog.

El mestre Tomàs en la subdirecció de l'Orfeó Català. Puc parlar amb fonament complet de judici en afirmar la tasca ímproba, conscient, amorosa i abnegada d'aquesta seva activitat, que constituí, com ja havem dit, des de l'any 1946, el centre de la seva vida artística. L'escola i l'estil del nostre fundador era consubstancial amb ell i aquestes ensenyances eren trameses als cantaires amb naturalitat i senzillesa.

Jo vaig trobar-hi un collaborador incondicional, intelligentíssim, amb qui vaig compartir (junt amb el mestre J.J. Llongueres) totes les dificultats (que sempre es troben en tots els camins) i totes les joies, i a qui més d'una vegada vaig demanar consell, fruit sempre de la seva experiència i veterania.

L'últim acte de servei que, abans de morir, féu el mestre Tomàs a l'Orfeó Català, fou la conferència magnífica que sobre la personalitat del mestre Pujol escriví en el seu llibre de dolor amb motiu del 75è aniversari de l'entitat, i que jo vaig tenir l'honor de llegir: Estudi complet, sobretot *viscut*, de la personalitat del nostre segon director, que estic segur que més se'nrà apreciat com més temps transcorri.

Altres activitats del mestre Tomàs. Com a professor, mencionarem encara l'activitat exercida en l'antiga «Acadèmia de Música» de Barcelona, que fundà el mestre Joan Llongueres, així com també la seva collaboració constant a l'«Institut Espanyol de Musicologia» des de l'any 1946, on succeí el mestre Francesc Pujol a iniciativa del seu il·lustre director monsenyor Higiní Anglès. Els treballs publicats en els anuaris de l'esmentada institució acrediten els grans dots d'investigador del mestre Tomàs, especialment en el camp del folklore musical.

Aquest petit treball restaria incomplet, si no mencionéssim els treballs del mestre com a compositor fill de l'escola que sorgí (i que té vigència actual) entorn de l'Orfeó Català: les seves innumbrables harmonitzacions de cançons populars (tant en el gènere coral com en el que intervé el piano com a instrument acompanyant), obres corals originals i les religioses, acrediten els ideals que informen aquella escola. Vull citar ara com a corollari les dues composicions corals més importants del mestre, avui encara inèdites: la «Cançó de les noies maques» sobre una escaient poesia de Joan Llongueres, i el poema coral «Migdia etern», important composició sobre una creació poètica del malaguanyat Mn. Joan Puntí i Collell, que tant havia laborat també en l'obra del «Cançoner popular de Catalunya» que dirigia el nostre enyorat director i mestre, Francesc Pujol.

Personalitat humana del mestre Tomàs. El mestre Tomàs resplendí, sobretot, per la seva humanitat, pel seu esperit profundament cristià. Ésser amic i confident del mestre Tomàs era conèixer la vera amistat. Amic dels infants, se li havia encomanat la simplicitat de la infantesa. No coneixia la malícia ni la malevolença. Sofert en les penes, fruit en les alegries, consolava i encomanava la seva joia a qui el coneixia. Home de fe en Déu, en els ideals del seu Orfeó i del seu poble, les malvestats d'aquest món no el feien trontollar. Imperava en ell la serenitat, la confiança i la pau. Els qui l'havem conegut en podem donar testimoni.

En aquest primer aniversari de la seva mort, retem-li homenatge d'amor i fidelitat.

LLUÍS M.ª MILLET
7 novembre 1968

técnica perfecta al servicio de la música

HAMMOND

Para el instante en que sus manos se posen sobre el teclado, el artista deberá confiar plenamente en el instrumento. Su sonido ha de ser exacto, sutilmente fiel a la idea concebida en su mente. El sabe que este instrumento es HAMMOND. Conoce su calidad, su prestigio y sus sorprendentes posibilidades.

Organos HAMMOND, el órgano de calidad que Vd. también debe conocer. Visítenos o solicite información.

HAMMOND IBERICA, S.A.

P.JE. MARIMON, 10. TEL. 228 65 66 - BARCELONA-11

Delegaciones en España: MADRID: Casa MAXI, Leganitos, 12. T. 241 47 64. PALMA DE MALLORCA: SALOM PONS, Misión, 20. T. 22 22 08. VIGO: SPICA, Gran Vía, 6. T. 21 65 02. VALENCIA: Emilio JUAN GIMENEZ, Micer Mascó, 20. T. 69 21 71.

TRIO DI TRIESTE

El Trío di Trieste es un conjunto de cámara que viene ejerciendo sus actividades desde hace más de treinta años. Después de sus primeras actuaciones en Italia, han entusiasmado al público más exigente de Alemania, Austria, Suiza e Inglaterra, extendiendo sucesivamente sus giras artísticas por toda Europa. En 1948 actuaron por vez primera en EE.UU., ampliando sus actividades a Sudamérica, donde son invitados anualmente para una serie de conciertos. También han actuado en África del Sur, Australia, Nueva Zelanda y Extremo Oriente. Actualmente es considerado como uno de los conjuntos de cámara más representativos de nuestro tiempo. El Trío di Trieste ha sido objeto de las mejores críticas en todos los países que ha visitado. El periódico «Combat» de París ha dicho de ellos: «...parece difícil actualmente, encontrar una formación musical de tan admirable equilibrio, de tanta pureza y musicalidad, tan radiante y unánimemente entusiasta, que parece haya sido creada para ellos la expresión "religión de la música". Una lección de gran estilo.»

FORUM MUSICAL

Concierto inaugural

NARCISO YEPES

guitarrista

CUARTETO CIUDAD DE BARCELONA

PROGRAMA

I

Cuarteto en re mayor HAYDN
Quinteto núm. 3 en mi (Galante) BOCCHERINI

II

Cuarteto en sol mayor SCHUBERT
Quinteto núm. 1 en re mayor (Fandango) BOCCHERINI

Viernes, 29 de noviembre de 1968, a las 22.15 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Localidades en las taquillas del Palau de la Música a partir del día 25 de noviembre, de 5 a 9 de la tarde. El día del concierto, de 11 a 1 y desde las 4 de la tarde.

EL
INSTITUTO ITALIANO DE CULTURA

Presenta al famoso

TRIO DI TRIESTE

Darío de Rosa, *piano*

Renato Zanettovich, *violín*

Amadeo Baldovino, *violoncelo*

PROGRAMA

I

VIVALDI *Sonata en do menor*

BEETHOVEN *Trío en mi bemol mayor, op. 70 n.º 2*

II

BRAHMS *Trío en do menor, op. 101*

Lunes, 25 de noviembre de 1968, a las 22.30

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venta de localidades: En las taquillas del Palau de la Música de 5 a 9 de la tarde, a partir del día 18 de noviembre. El día del concierto, de 11 a 1 y a partir de las 4 de la tarde.

Los estudiantes y adheridos al Instituto Italiano de Cultura obtendrán un importante descuento en el precio de las localidades, que deberán solicitar en el mismo Instituto Italiano, Pasaje Méndez Vigo, n.º 5.

forum musical

Curso 1968-69

Ciclo de 9 conciertos nocturnos de abono

1	Viernes, 29 NOVIEMBRE 1968	Concierto inaugural NARCISO YEPES , guitarrista CUARTETO CIUDAD DE BARCELONA: Gonçal Comellas, Gerard Claret, violines; Mateu Valero, viola; Lluís Claret, violoncelo Programa: Cuarteto en re mayor, Haydn ; Quinteto número 3 en mi (Galan- te), Boccherini ; Cuarteto en sol mayor, Schubert ; Quinteto número 1 en re mayor (Fandango), Boccherini	5	Viernes, 28 FEBRERO 1969	ORQUESTA DE CÁMARA DE PARÍS MAXENCE LARRIEU, flauta PIERRE DUVAUCHELLE, director Programa: Concierto para dos violines, en la menor, Vivaldi ; Concierto para violoncelo i orquesta, Vivaldi ; Concierto para flauta, Blavet ; Suite de danzas de «Dardanus», Rameau ; Concierto para violín i orquesta, Le- clair ; Suite en si menor, Bach
2	Sábado, 14 DICIEMBRE 1968	ORQUESTA DE CÁMARA MONTSERRAT CERVERA, violín; MARÇAL CERVERA, violoncelo; PIER- NARCISO MASI, piano LLUÍS MILLET LORAS, director Programa: Concierto en mi bemol (Dumbarton Oaks), Stravinski ; Triple concierto, op. 56 en do mayor para violín, violoncelo, piano y orquesta, Beethoven ; Sinfonía en re mayor, K.V. 504 (Praga), Mozart	6	Sábado, 8 MARZO 1969	SEITZ KAMMERENSEMBLE Con la colaboración del Instituto Alemán de Cultura de Barcelona Programa: Cuarteto para oboe, Mozart ; Dúo para violín y violoncelo, Hin- demith ; Trío en si bemol mayor, Schubert ; Cantata 1965, Genzmer
3	Lunes, 20 ENERO 1969	MELOS-QUARTETT Wilhelm Melcher, Gerhard Voss, violines; Hermann Voss, viola; Peter Buck, violoncelo Con la colaboración del Instituto Alemán de Cultura de Barcelona Programa: Cantata alla madrigalesca, Malipiero ; Cuarteto número 11 en fa menor, op. 95, Beethoven ; Cuarteto en sol menor, op. 10, Debussy	7	Viernes, 28 MARZO 1969	JACQUES KLEIN , piano Recital Beethoven : Sonata, op. 31, número 2; Sonata, op. 53 (Aurora); Sonata, op. 2, número 3; Sonata, op. 57 (Appassionata)
4	Viernes, 14 FEBRERO 1969	ROSA SABATER , piano Programa: Obras de Mozart , P. Soler , Schumann , Ginastera , Ravel	8	Miércoles, 30 ABRIL 1969	Extraordinario concierto de homenaje al compositor FREDERIC MOMPOU, con motivo de su 75 aniversario FREDERIC MOMPOU , piano MONTSERRAT ALAVEDRA, soprano Programa: Obras de Mompou
			9	Viernes, 9 MAYO 1969	Clausura temporada 1968-1969 Sesión dedicada a la ÓPERA DE CÁMARA ORQUESTA DE CÁMARA M. DOLORES ALDEA, soprano; FERRAN GIMENO, tenor; JOAQUIM PROU- BASTA, bajo; FRANCISCO CHICO, barítono LLUÍS MILLET LORAS, director Programa: La serva padrona, Pergolesi ; Bastia i Bastiana, Mozart

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

1. Los conciertos se celebrarán en el Palacio de la Música a las 22.15 horas.

2. Los abonos se despachan en el Palacio de la Música, de 5 a 9 de la tarde, días laborables. Las entradas sueltas para el concierto inaugural del día 29 de noviembre, se despacharán a partir del día 25.

los conciertos

- **ORQUESTA CIUDAD DE BARCELONA.** — La Orquesta Ciudad de Barcelona, dirigida por su titular Antoni Ros Marbà, actuará en el Palacio de la Música los días 21, noche, y 24, matinal. Con la colaboración de Eva Wolf, soprano, y Angel Soler, piano, ofrecerá obras de **Stravinsky** — Cuatro movimientos para piano y orquesta —, **Beethoven** — Séptima sinfonía — y **Jaume Padrós** — Tres diferències.

- **COR MADRIGAL.** — En la Festividad de Santa Cecilia, el día 22 de noviembre, el Cor Madrigal, dirigido por Manuel Cabero, dará un interesantísimo concierto. Figuran en programa «Madrigals» de **Joan Brudieu**, «Nocturns» de **Mozart**, y diversas obras de **Cristòfor Taltabull** como homenaje a la gran personalidad del ilustre pedagogo. La rigurosa tarea artística de Manuel Cabero y la categoría del programa dan a este concierto caracteres de verdadera selección.

- **ORFEÓ CATALÀ.** — El día 23 de noviembre por la noche y el día 1 de diciembre, tarde, el Orfeó Català dará dos importantes audiciones de obras corales en el Palacio de la Música. Destacan en estos conciertos el estreno de ocho composiciones premiadas en el último concurso convocado por la entidad. **Jaume Padrós**, **Josep M. Pla** y el **P. Lorenzo Ondara** de Alsasua son los autores de las obras que el Orfeó incorpora a su repertorio; obras que suponen auténticos hallazgos de alta calidad artística y musical en el campo de la canción original para coro mixto y en el de la armonización de melodías populares.

- **INSTITUTO ITALIANO.** — Presentado por el Instituto Italiano de Cultura, el **Trio di Trieste** actuará en el Palacio de la Música el día 25 de noviembre. Interpretará obras de **Vivaldi**, **Beethoven** y **Brahms**.

- **FORUM MUSICAL.** — Con un nombre prestigioso en el ámbito barcelonés, pero con una estructuración y organización distinta, el próximo día 29 de noviembre se celebrará la sesión inaugural del curso de Forum Musical. En este concierto actuará el guitarrista **Narciso Yepes** y el Cuarteto Ciudad de Barcelona que interpretarán obras de **Haydn**, **Boccherini** y **Schubert**. La auténtica categoría de los intérpretes y de la programación, son la mejor garantía de la exigencia artística que Forum Musical se ha impuesto.

- **NIKITA MAGALOFF.** — El día 4 de diciembre actuará en el Palacio de la Música el gran pianista **Nikita Magaloff**. En su reaparición en nuestra sala de conciertos interpretará obras de **Beethoven** - Sonata op. 81 - **Tchaikowsky** - Gran Sonata en sol mayor op. 37 - y **Chopin** - Doce estudios op 25.

- **RECITAL ANNA TAULÉ.** — En la Sala Lluís Millet, del Palacio de la Música, **Anna Taulé** de Casas ofrecerá un selecto recital de poesía el día 7 de diciembre por la tarde. La exquisita sensibilidad de esta gran rapsoda y el acierto en la elección de los poemas, confieren a este recital caracteres de auténtica gala artística.

GONÇAL COMELLAS

Fer uns minuts de conversa amb Gonçal Comellas no ha resultat gens difícil. Ens hem conegut abans d'un concert matinal de l'Orquestra de la Ciutat, i al començament de la segona part ja disposava jo de les notes que he cregut suficients per a aquestes pàgines.

El xicot (tan jove, espigat i ros, i a qui no sabia ben bé com havia de tractar; he començat amb un *vós* una mica rígid, i he acabat amb un *tu*, que la conversa m'ha donat peu a introduir), és d'una senzillesa extraordinària. Quan li he preguntat quin efecte li produïa haver estat company de concert d'una personalitat indiscutible en el món musical, com és Yehudi Menuhin, m'ha respost:

—Realment, ha estat importantíssim per mi. És un fet que difícilment podria oblidar i calibrar en la mesura justa.

—Com us vàreu sentir, enfront d'un home tan important, d'una personalitat tan forta com la d'aquest violinista?

—Identificat completament. Yehudi Menuhin és una persona amb una humanitat extraordinàriament comprensiva, gens pretensiosa. Podeu ben creure que et fa sentir, ben aviat, tranquil d'esperit; la seva musicalitat, la pedagogia que fa servir per als seus consells, les seves observacions, són d'una senzillesa, d'una simplicitat, absolutes. Tot això, ajuntat als seus dots de gran músic, a part de la tècnica de l'instrumentista, que és meravellosa...

—Hi vàreu tenir molt de contacte, per sentir aquesta identificació?

—No pas massa. Durant la meua estada a Londres, el mes de juliol passat, quan vaig participar en el *Concurs Internacional Carl Flesch*, tot i que hi vaig estar quinze dies, varen ésser ben poques les oportunitats de treballar a fons amb ell. Després, ens hem tornat a veure a Suïssa... Però tot plegat, quan «he fet feina» de debò amb ell, ha estat durant els assaigs de preparació del concert que he donat amb ell durant el Festival Internacional de Música de Barcelona, que ha acabat fa poc.

—Què en penseu, com a director?

—Potser caldria no oblidar que, en les qüestions musicals, el més important de tot, és la sensibilitat que hi hagi en els qui col·laboren, per a comprendre, no un

gest, o una actitud —més o menys acadèmica— sinó tota la sensibilitat que emana d'un músic autèntic, i que un altre pot, amb més o menys esforç, entendre perfectament i esforçar-se a mostrar-la, a fer-la patent en la seva versió, als qui escolten. Indubtablement, aquest enllaç que l'autèntic músic busca en els qui l'han de secundar en allò que ell vol transmetre, surt «ben interpretat», quan hi ha aquesta comunió espiritual. Menuhin, és, per damunt de tot, això: un músic que, sense academicisme ni escoles, sap el que vol i ho sap fer entendre als qui dirigeix. És una cosa constatada fa ben poc, no li sembla?

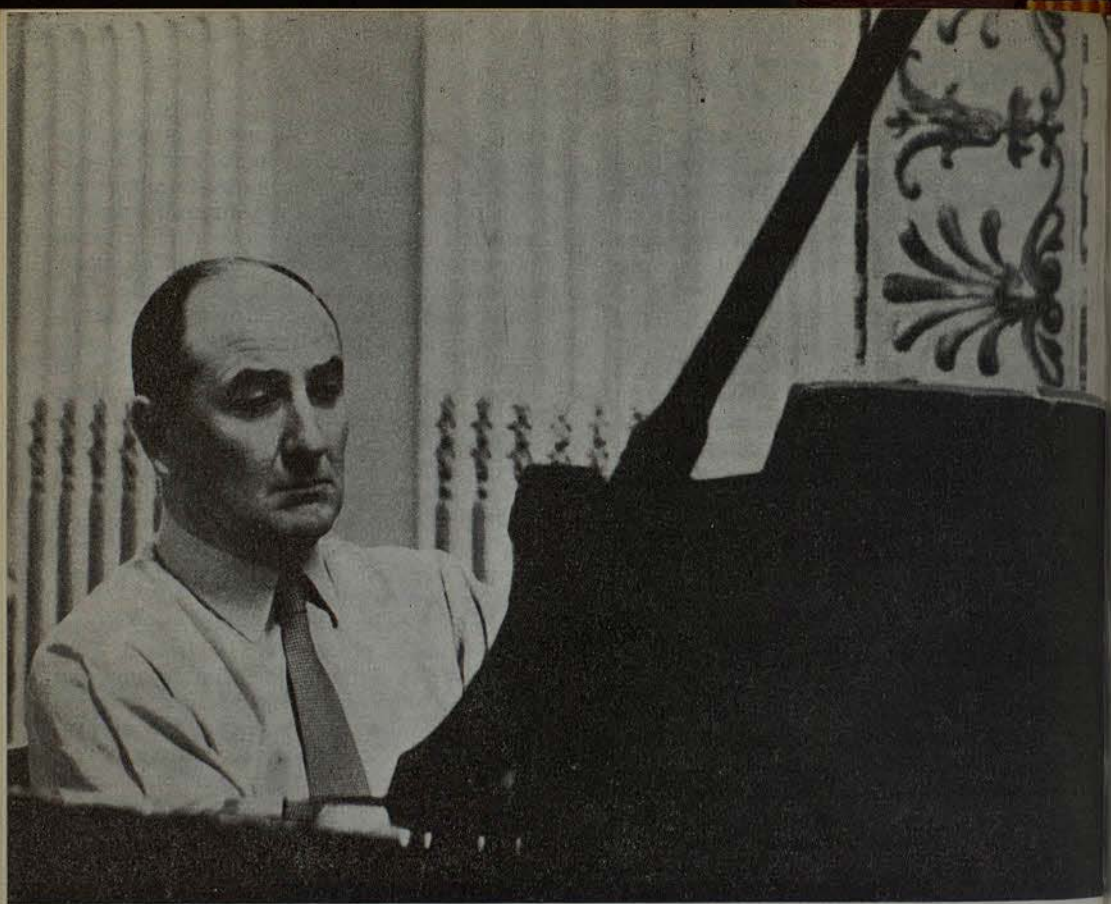
—I del Quartet de la Ciutat, amb el que ben aviat començaran els concerts que Forum Musical organitza per a aquest curs, què me'n diu?

—Potser encara no és l'hora de dir-ne res. Estem en ple període de treball. Tots tenim molta feina i les limitacions que aquesta i el temps ens creen per a preparar-nos i fer-ho a consciència, fan que no ens puguem prodigar pas massa. Crec, però, que amb mesos, potser amb anys, aconseguirem fer un grup en el qual hi ha moltes il·lusions posades i no defraudar-les.

—Tens temps de moltes més coses, amb tanta feina com representa ser «concertino» de la nostra Orquestra, membre del Quartet, etc. etc.?

—En tot cas, el busco, el temps, per fer coses que considero importants per a perfeccionar-me tant com pugui. Ho penso molt; he dit que no a moltes coses, però crec que algunes les puc fer i quedar-hi ben aïrós, francament, per exemple: Aniré a Fontainebleau, segurament aquest hivern o per la primavera, a fer-hi un concert; molt aviat a Madrid, en una audició d'obres violínstiques, acompanyades de piano; com a solista, aquí, a Barcelona, en el concert de Beethoven, per a violí i orquestra... Potser altres coses, però, ben segur que seran les que, honradament, cregui que puc fer i de les quals em puc sentir satisfet.

Els tres tímbrs d'avís sonen per tot el Palau. Ja fa una miqueta que ens hem acomiadat. Ja ordenaré en un altre moment les notes preses. Silenci! Comença la segona part del concert... *A. Teresa Giménez*

Nikita Magaloff nació en San Petersburgo e hizo sus primeros estudios musicales en París con el profesor Isidor Philipp, logrando a los 17 años el Primer Premio en el Conservatorio. Durante diez años tuvo a su cargo el curso de virtuosismo en el Conservatorio de Ginebra, sucediendo en el mismo a Dinu Lipatti.

El público y la crítica europea coinciden en considerarlo como uno de los mejores pianistas de nuestro tiempo. Ha actuado en América, África y Asia y ha participado en los grandes Festivales de Viena, Salzburgo, Berlín, Atenas, Lucerna, Montreux, Praga, Granada, Dubrovnik, Santander, etc. Forma parte del Jurado de los Concursos Internacionales de Ginebra, Bolzano, Nápoles, Bruselas, Varsovia y Leeds. Sus interpretaciones de la obra de Chopin son estimadas como de la más alta calidad. En España goza de un sólido prestigio, habiendo sido invitado en sucesivas temporadas, por las asociaciones musicales del país.

EXTRAORDINARIO CONCIERTO

a cargo del prestigioso pianista

NIKITA MAGALOFF

PROGRAMA

I

Sonata op. 81 BEETHOVEN

Gran Sonata en sol mayor, op. 37 TCHAIKOWSKY

II

Doce Estudios, op 25 CHOPIN

Miércoles, 4 de diciembre de 1968

a las 22,30 horas

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venta de localidades: En las taquillas del Palau de la Música de 5 a 9 de la tarde a partir del día 28 de noviembre. El día del concierto, de 11 a 1, y a partir de las 4 de la tarde.

- **NUEVA YORK.** — La Orquesta Filarmónica de Nueva York, bajo la dirección de Leonard Bernstein, ha iniciado su tournée por Europa, interviniendo en el concierto inaugural de las Semanas de Festivales de Berlín.
- **DARMSTADT.** — En el Curso Internacional de Verano para Música Nueva, han participado 35 países. El interés despertado por estos cursos, junto al nivel cualitativo de los mismos, han convertido estas manifestaciones musicales en un verdadero laboratorio vanguardista. Hasta el mes de septiembre se han mantenido las reuniones, conferencias, cursos de composición e instrumentación, conciertos y coloquios. Lo más sobresaliente de este curso ha sido la actuación del **Conjunto húngaro de Cámara de Budapest**. Estrenó la composición «Música Notturna» de Endre Székely, «Música da camara per 11» de Rudolf Maros y «Cantata para piano» de György Kurtág, sobre el texto de una poesía religiosa húngara del siglo XVI. También es de destacar el concierto extraordinario en el que se presentó la primera obra de orquesta, del alemán Nicolaus A. Huber, «Parusie».
- Karl Stockhausen presentó, con carácter experimental, la producción colectiva de instrumentistas europeos sobre modelos de 14 compositores, «Música para una casa». Este concierto fue motivo de vivas discusiones en el coloquio que tuvo lugar entre los asistentes y los instrumentistas, después de la audición.
- **MADRID.** — La Orquesta Nacional, bajo la dirección de Rafael Frühbeck de Burgos, ha ofrecido un concierto en homenaje al maestro Juan Gorostidi, el director del Orfeón Donostiarra fallecido el pasado verano. Fue interpretado de forma brillantísima el «Requiem» de Verdi. Actuaron como solistas Luisa Bosabalain, John Mitchinson, Bianca Berini, Simón Estés y el Orfeón Donostiarra.
- **ULM.** — Los **Conciertos de Ulm 1968**, que han reemplazado a los Días de Bach, se han iniciado en la Kornhausaal, dirigiendo Pierre Boulez, obras de Alban Berg, Schönberg y Webern, y el estreno de un estudio sobre sonido espacial y espacios sonoros «Domaine» para clarinete solo, del mismo Boulez. En la Klosterkirche de Regensburg se interpretaron las «Vísperas» de Monteverdi, también bajo la dirección de Boulez. Los solistas que han intervenido en estos conciertos han sido, entre otros: Barry McDaniel, Aurèle Nicolet, Saschko Gowlloff y Heinz Holliger.
- **MILÁN.** — En el décimo concierto de la temporada de la Scala de Milán, Artur Schnabel, ha presentado el estreno europeo «Estructuras sonoras» de Lazarof, con la orquesta titular. Asimismo, el programa comprendía «Concierto en do menor» de Beethoven, «Canción, toccata, canción» de Frescobaldi y una «suite» de Stravinski.
- **BADEN-BADEN.** — La «Segunda sinfonía» de Witold Lutoslawski, nacido en Varsovia en 1913, ha sido estrenada en Alemania, en un concierto de la Orquesta de Radio Süd-oeste, bajo la dirección de Ernest Bour.

Peletería

Solsona Romañá, S. A.

PLAZA CATALUÑA, 9, PRAL.

TELS. 221 24 37 y 231 55 40

B A R C E L O N A

CASA PARRAMON

Guitarres de concert

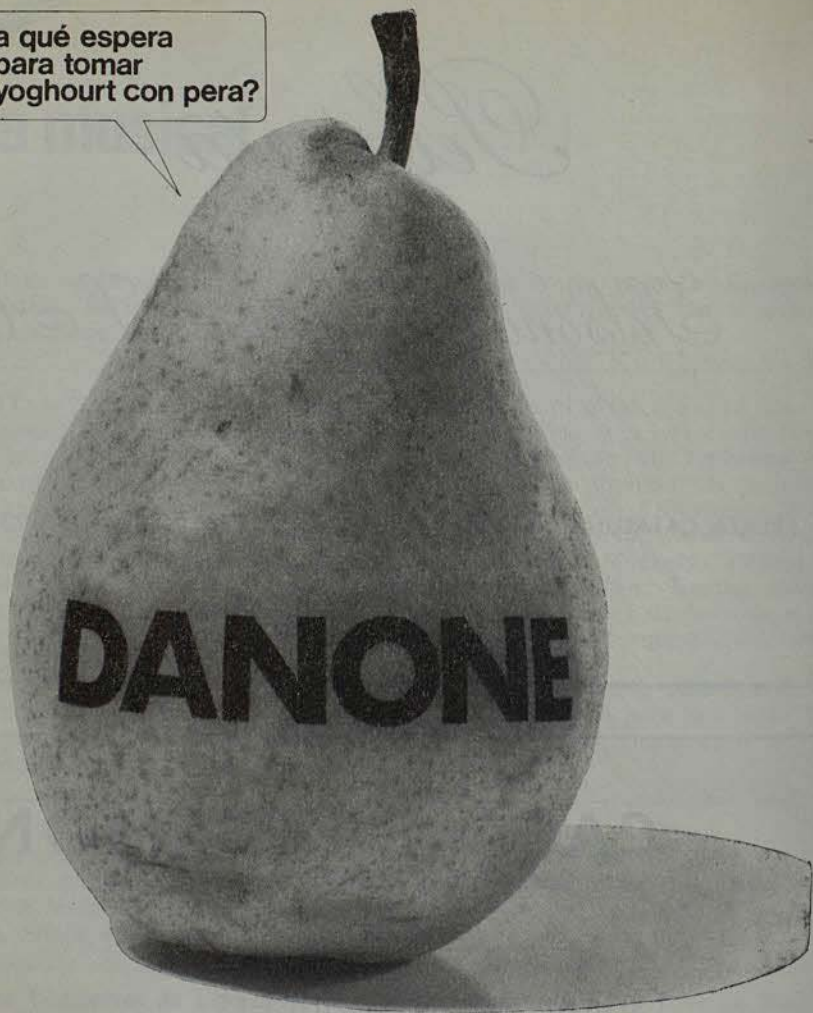
Instruments de música

Carme, 8, 1.ª

Telèfon 221 39 64

BARCELONA - 1

¿a qué espera
para tomar
yoghourt con pera?

Ahora es muy fácil porque **DANONE** ha incorporado a su yoghurt trozos de deliciosa pera natural

¡NUEVO!

Es otra especialidad

DANONE

EL ESPECIALISTA MUNDIAL DEL YOGHOURT

HAYDN: Concierto en do mayor para violín y orquesta. Concierto en la mayor (Melk) para violín y orquesta. Nell Gotkovsky. Orquesta de Cámara de Toulouse. Dir.: Louis Auriacombe. (La Voz de su Amo).

Durante sus primeros años en Eisenstadt y en Esterhaz, Haydn compuso un gran número de conciertos para los instrumentistas de su orquesta. Conciertos para piano y orquesta, para trompeta y orquesta, para violín y orquesta... Este disco recoge dos de los conciertos para violín. El concierto en do era ya muy conocido y ampliamente divulgado. El concierto en la, sin embargo, fue descubierto en 1949 por una investigadora en la Abadía de Melk, situada a orillas del Danubio, en la Baja Austria. Es exactamente un concierto para violín concertante, dos oboes, dos cornos, dos violines, viola y bajo. Después de su descubrimiento fue interpretado en Viena en 1950 y posteriormente Christian Ferras lo dio a conocer por primera vez en Francia en el Festival de Estrasburgo de 1952.

El espíritu preclásico y barroco de este concierto, tanto desde el punto de vista armónico como temático, es más interesante, difícil y complejo que los conciertos anteriores (incluido el concierto en do).

La violinista Nell Gotkovsky se presentó en Barcelona a principios de este año con la Orquesta Ciudad de Barcelona, bajo la dirección de Rafael Ferrer. Pasó prácticamente desapercibida. Fue una lástima. Una lástima ya frecuente en el — por otra parte ya reducido — auditorio barcelonés. Su técnica perfecta y su sonoridad distinguida, unidas a su sensibilidad e inteligencia musical, la han lanzado a una carrera muy importante. La Orquesta de Cámara de Toulouse bajo la dirección de Louis Auriacombe (su reciente presentación por la «Cultural» fue una verdadero hallazgo) interpreta a gran altura estos dos bellos conciertos.

MOZART: Danzas y marchas completas. Conjunto Mozart de Viena. Director: Willi Boskovsky. DECCA SXL 6246.

He aquí una amable grabación de un aspecto no menos amable y atrayente de la obra de Mozart. En varios discos han sido grabadas todas las danzas y marchas del genio salzburgués. Son en total 13 marchas, 39 contradanzas, 55 danzas alemanas y ländler (antigua danza popular del sur de Alemania y del Tirol) y 124 minuetos.

Las danzas de Mozart pueden dividirse en tres básicos grupos cronológicos: las obras de su niñez y juventud hasta 1778, compuestas para varias festividades de Salzburgo. No son más que danzas populares simplemente orquestadas. El segundo grupo abarca el ballet «Les petits Riens» (1778) y la música de ballet escrita para «Idomeneo» (1780-81). Finalmente el grupo más importante son obras escritas para los carnavales de 1789 y 1791, posteriores a sus tres últimas sinfonías. El Conjunto Mozart de Viena da una bella interpretación a estas obras menores de Mozart. No por breves y simples son menos interesantes. Evidencian una faceta muy particular del compositor. Cada pequeña pieza es por sí sola una obra perfecta. Posee su encanto y descubre una variedad que no es fácil de constatar si son examinadas superficialmente.

La pureza de estas breves piezas, ha sido transmitida con todo su frescor en la presente grabación. El conjunto instrumental de Viena, bajo la dirección de Willi Boskovsky, sublima con su nítida interpretación estas pequeñas joyas. — A. S.

guía de conciertos

FECHA	LOCAL	CONCIERTO
NOVIEMBRE		
18 lunes 22.30 h.	Palau	Gyorgy Sandor, pianista (Asociación de Cultura Musical).
20 miércoles 17 h.	Colegio Abogados	VI Concurso Internacional de Canto «Francisco Viñas». Sesión especial para el Premio Extraordinario al mejor intérprete de Ricardo Wagner.
21 jueves 22.30 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona. Dir.: A. Ros Marbà. Eva Marie Wolff, soprano. Angel Soler, piano. Obras de Strawinsky, Padrós, Beethoven. (Patronato Orquesta Ciudad de Barcelona.)
21 h.	Colegio Abogados	VI Concurso Internacional de Canto «Francisco Viñas»: 2.ª prueba eliminatoria.
22 h.		3.ª prueba eliminatoria.
22 viernes 22.15 h.	Palau	Cor Madrigal. Dir.: Manuel Cabero. Concert de Santa Cecília. J. M. Alpiste, violín. Joan Olivé, violín. Josep Trotta, violoncelo. Obras de Brudieu, Mozart, Taltabull.
23 sábado 17 h.	Palau	VI Concurso Internacional de Canto «Francisco Viñas». Prueba final.
22.15 h.		Orfeó Català. Dir.: Ll. M.ª Millet. Extraordinario concierto coral. Sonia Albadalejo, soprano. Obras de Ll. Millet, Pérez Moya, D'Indy, Jannequin, Granados, Mompou, Nicolau, Dotras Serrabella, Ondarra, J. M. Pla, Padrós.
23 sábado noche	Liceo	Madama Butterfly, de Puccini.
24 domingo 11 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona. Dir.: A. Ros Marbà. Concierto matinal. Repetición del programa anterior.
tarde	Liceo	Rigoletto, de Verdi.
22.30 h.	Liceo	VI Concurso Internacional de Canto «Francisco Viñas». Concierto a cargo de los premiados. Orquesta del Gran Teatro del Liceo. Dir.: Antiochos Evangelatos.
25 lunes 22.15 h.	Palau	Trío de Trieste. Dario de Rosa, piano. Renato Zanettovich, violín. Amedeo Baldovino, violoncelo. Obras de Vivaldi, Beethoven y Brahms. (Instituto Italiano de Cultura.)

GUÍA MUSICAL

Temporada 1968/1969 — 18 noviembre 1968 — Número 6

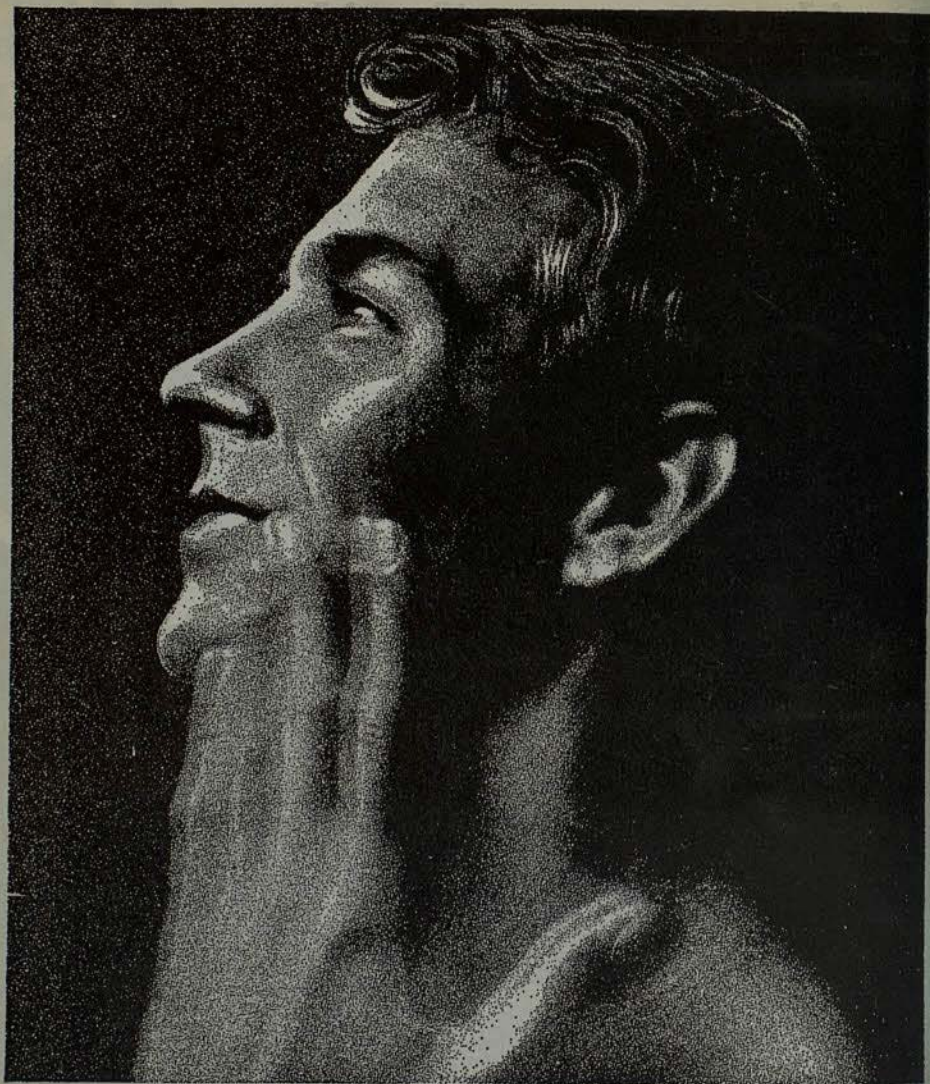
Edición de 4.000 ejemplares

Editado por «Palau de la Música Catalana» — Departamento de Publicidad

NOTA IMPORTANTE: La redacción de GUÍA MUSICAL publicará en esta sección la noticia de todos los conciertos que se celebren en Barcelona. Rogamos a los organizadores el envío de programas y cuantas noticias crean interesantes para su inserción en estas páginas.

No pida un vermouth, pida un **MARTINI**

AMB AQUEST GEST...

milions d'homes de tot el món comencen
cada dia llur jornada.

Un massatge fort i baronivol de FLOID
després d'afaitar-vos us evitarà tota irritació
cutània i prepararà la vostra pell
per a l'afaitada de l'endemà.

Amb l'ús habitual de FLOID AFTER-SHAVE
l'home d'avui reprèn la lluita diària,
optimista i ben dispost.

**Useu, també, Aigua de Colònia FLOID.
Fresca, baronivola... excitant.**

Floïd

HAUGRON CIENTIFICAL, S. A. - New York / London / París / Barcelona

• FLOID • estudi laquet